

Винахід відноситься до області медичних пристроїв і може бути використаний для лікування і профілактики органів дихання, нирок, печінки, серця, мозку, гастриту та гепатиту, попередження інсульту та інфаркту.

Відомий пристрій для іонізації нерозрідженого повітря [1], взятий в якості аналога. В цьому пристрої проходить іонізація повітря під дією ультрафіолетових (УФ) променів. Недоліком даного пристрою є його громіздкість, велика споживана потужність та відсутність розрідженого повітря. Тобто відсутній ефект кисневого "голодування".

Відомий пристрій Фролова [2] для дихання, взятий в якості прототипу, який дає можливість дихати розрідженим повітрям, наближеним до „гірського повітря”. Цей пристрій складається із зовнішнього стакану, в якому знаходяться 30-50мм. води по висоті, в середині цього стакану розміщується внутрішній робочий стакан, у дні якого зроблені мікроотвори. До верхньої кришки внутрішнього стакану герметично під'єднана трубка для дихання. Нижня частина внутрішнього робочого стакану занурена у воду.

Недоліком даного пристрою є те, що в ньому отримується тільки розріджене повітря, яке лише частково наближається до „гірського повітря”. Тому що реальне гірське повітря не тільки розріджене, але містить багато позитивних та негативних іонів - воно іонізоване. Таким чином в існуючому пристрої Фролова тільки частково реалізується ідея отримання „гірського повітря”.

Завдання винаходу - іонізація розрідженого повітря, у внутрішньому робочому стакані. Поставлене завдання досягається тим, що у пристрої для дихання „гірським повітрям” що складається із зовнішнього стакану, частково заповненого водою, в середині якого розміщений внутрішній робочий стакан з мікроотворами в дні, і до верхньої кришки якого герметично під'єднана трубка для дихання, у внутрішньому робочому стакані над рівнем води розміщені два металеві електроди у формі пластин, між якими створюється іонізуюче електричне поле. Крім того, в стінках зовнішнього і внутрішнього робочого стаканів виконані кварцеві вікна, а в електроді зі сторони опромінення - отвори, для іонізації УФ-випромінюванням.

При роботі пристрою, до електродів прикладена електрична напруга. Іонізація розрідженого повітря відбувається під дією електричного поля між пластинами. Якщо у стінках зовнішнього та внутрішнього робочого стаканів виконані кварцеві вікна, а в електроді зі сторони опромінення - отвори, то іонізація відбувається під дією УФ- променів разом з електричним полем. В результаті в повітряній суміші появляються негативні та позитивні іони, тобто отримуємо повітря максимально наближене до „гірського”. З допомогою трубки для дихання, людина вдихає це повітря.

На фіг.1 приведено переріз запропонованого пристрою з іонізацією повітря електричним полем. На фіг.2 приведено переріз запропонованого пристрою з іонізацією повітря УФ- променями і електричним полем. Запропонований пристрій для дихання „гірським повітрям” складається із зовнішнього стакану - 1, всередині якого розміщений внутрішній робочий стакан - 2, металевих електродів - 3 у внутрішньому робочому стакані, трубки для дихання - 4, під'єднаної до верхньої кришки внутрішнього робочого стакану, джерела УФ-випромінювання - 5 зі сторони кварцевих вікон - 6, виконаних в стінках зовнішнього та внутрішнього робочого стаканів, та електрод з отворами - 7, у внутрішньому робочому стакані.

Пристрій працює наступним чином: при вдиханні повітря через трубку 4 з внутрішнього робочого стакану 2, в ньому утворюється розріджена суміш повітря, яку вдихає людина. Рідина із зовнішнього стакану 1 через мікроотвори проникає у внутрішній робочий стакан 2 і частково піднімається, засвідчуючи розрідження в ньому. Тобто, для людини буде деяке кисневе „голодування”, як при знаходженні людини в горах. При цьому розріджене повітря іонізується під дією електричного поля між двома електродами 3 (фіг.1), або джерела ультрафіолетового випромінювання 5 і електричного поля між електродами 3 (фіг.2). Тобто, людина вдихає не тільки розріджене повітря, а повітря, максимально наближене за своїм складом до гірського, де крім розрідження в його складі є багато іонів різних знаків.

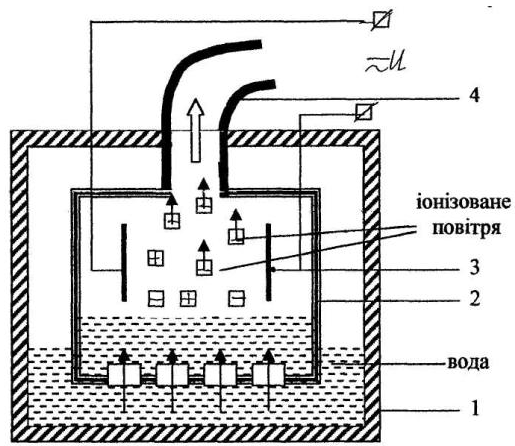
Таким чином, на відміну від прототипу, де повітря розріджене, в запропоновану автором пристрої повітря ще іонізується. Тобто його склад максимально наближається до цілющого гірського повітря. В свою чергу, як показали дослідження медиків [3], саме гірське повітря (розріджене та іонізоване) приводить до підвищення в складі крові гемоглобіну і зростання кількості еритроцитів, що сприяє лікуванню мозку, нирок печінки, серця, розширюється сітка капілярів, що попереджує інсульт та інфаркт. Крім того, в крові зростає рівень гормону задоволення - ендорфіну, що сприяє припливу сил та енергії. Все вище сказане викликано тим, що гірське повітря, будучи збідненим на кисень та іонізованим, є потужним подразником для внутрішніх органів та фізіологічних процесів, що проходять в організмі. При цьому, активізуються захисні сили (імунітет) організму. Розріджене та іонізоване „гірське повітря” усуває спазм бронх, бронхіол, стимулює обмін речовин в клітинах, що підсилює кругообіг крові і покращує вентиляцію легень. Це сприяє лікуванню бронхіальної астми. При видихуванні повітря тренується також м'язова частина легень, так як рідина, що витікає через отвори з внутрішнього робочого стакану, під дією напору легень, зазнає гідродинамічного опору.

Тобто, використовуючи запропонований пристрій для дихання „гірським повітрям”, ми отримуємо повітряну суміш максимально наближену до „гірського повітря”. Важливим є те, що запропонований пристрій простий в користуванні, займає малий об'єм і транспортабельний. Дякуючи цьому, з допомогою пристрою для дихання „гірським повітрям” можна лікувати велику кількість хвороб, здійснювати профілактичну роботу по оздоровленню населення і, як результат, продовжити життя людям.

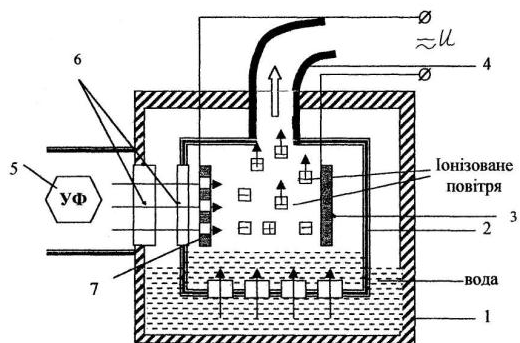
Використані джерела при складанні заявки:

1. Паспорт 82-00-00 ПС до апарату „Облучатель ультрафиолетовый для групповых локализованных облучений стационарный- УГИ”. Свердловск, 1978.
2. Інструкція до апарату Фролова. Харків 1997р.

3. Коц Я.М., та ін. „Експериментальні дослідження між вмістом гемоглобіна крові і фізичною аеробною здатністю”. Физиология человека. М., 1979. №1, с.53-60.

Фиг. 1

Фиг. 2